

WERKEN IN
EEN WERELD-
STAD

'KAAPSTAD HEEFT VANUIT DE GESCHIEDENIS EEN SPECIALE BAND MET ONS LAND. JE SPREEKT DE TAAL, JE HEBT EEN STREEPJE VOOR'

Esther Spaans en Frank Verhofstadt

De taal

Zuid-Afrika kent elf officiële talen. In Kaapstad zijn Afrikaans (41 procent), Xhosa (29 procent) en Engels (28 procent) het belangrijkste. Het Afrikaans is van oudsher de taal van de blanke boeren en is voor Nederlanders goed te verstaan. In 1652 werd Kaapstad gesticht door Jan van Riebeeck als handelspost van de VOC. Toen eind achttiende eeuw de VOC failliet ging, namen de Britten het over. In 1910 kregen de kolonies zelfstandigheid als de Unie van Zuid-Afrika.

→ opgeleid zijn.' Toch ziet Kaapstad de artsen graag komen. 'Omdat ze vervolgens altijd een band zullen houden met de ziekenhuizen hier. Ze hechten hier grote waarden aan de internationale uitwisseling.' Ondanks de ellende die hij ziet tijdens zijn werk, blijft Kaapstad 'een fantastische plek om te leven'. 'Het is hier niet onveilig, je moet gewoon zoals in elke grote stad opletten.'

www.intermediar.nl:
voor het online dossier over
werken in Kaapstad en andere
wereldsteden

Ook Frank Verhofstadt (40) en zijn vriendin Esther Spaans (38) worden wel eens moe van de negatieve verhalen over de criminaliteit die in Nederland in de kranten verschijnen. 'Dan moet je weer aan de familie gaan uitleggen dat het uit zijn verband is gerukt. Natuurlijk moet je waakzaam en alert zijn, maar in welke wereldstad is dat niet?' Zij trokken een jaar geleden naar Kaapstad, twee topbanen bij Vodafone achterlatend. Esther omdat ze al enige tijd in Kaapstad had gewoond en ernaar terug verlangde, Frank om de relaxte levensstijl, de ondernemingskansen en om 'het overgereguleerde leven in Nederland te ontvluchten'. Esther overwoog nog even om in loondienst te gaan. Maar door de *Enabling Act*, een wet die gekleurde positief discrimineert bij het sollicitatieproces, is het voor een blanke buitenlander lastig een baan te vinden in Kaapstad.

Frank en Esther wilden gezien hun achtergrond een eigen bureau in marketing en design. Zelf starten was geen optie: 'We hadden geen contacten en daar draait het in onze *business* toch om.' Daarom kochten ze Graphicshop, een klein bureau, gespecialiseerd in *branding*, design en reclame. Ze werken vooral in de wijn- en cosmeticabranche, inmiddels onder hun eigen bedrijfsnaam, Ankher CC.

Frank roemt het ondernemersklimaat. 'Ondernemers maken het verschil in Kaapstad. Ze helpen de economie vooruit.' Het was met hulp van een bedrijvenmakelaar vrij eenvoudig om een bedrijf over te nemen. De werknemers waren ook snel gewend aan de nieuwe eigenaren. Met hun Nederlandse werkwijze – betere planning, efficiënter werken – wisten ze productie snel op te voeren. Zakenrelaties vonden het niet gek dat er ineens twee Nederlanders aan het roer stonden. 'Kaapstad heeft vanuit de geschiedenis en de taal een speciale band met ons land. Je hebt hier toch een streepje voor.'

redactie@intermediar.nl

Stil uurtje

Het waren maar drie zinnen in het artikel van vorige week over flexibel werken. Leslie Perlow van de Universiteit van Michigan had onderzoek gedaan naar het effect van stilte-uren op het werk. Dat was positief. Aan de ene kant: wel het contact met collega's, kennisuitwisseling, samenwerking. Aan de andere kant: een moment op de dag om gewoon even iets af te maken. Een tijdje geleden liep ik twee mensen tegen het lijf van een adviesbureau die het ook hadden ingevoerd. Een *quiet hour*, zoals zij het noemden (het waren tenslotte consultants). Een stil uurtje dus. Iedere dag tussen 11 en 12 uur: geen binnenkomende e-mail, geen telefoon, geen overleg, niet bij elkaar binnenlopen, maar werken aan rapporten, correspondentie, offertes en analyses.

'In het begin ging het niet goed. Mensen vergeten zoets al snel, gaan elkaar toch weer belen. Maar toen hebben we een paar duidelijke

'Het is kwart over zes in de morgen. Over een uur breekt de hel hier los'

regels ingesteld. We sturen nu ook automatisch aan iedereen in het bedrijf om 11 uur een e-mail dat het *quiet hour* begint. En we hebben op alle klokken het gedeelte tussen de 11 en de 12 een kleurtje gegeven. Dat lijkt vreselijk kinderachtig, maar het werkt wel. We krijgen ons werk nu weer af binnen de normale tijden.'

Grappig dat zulke simpele maatregelen in de directe werkomgeving zo'n effect kunnen hebben. Jarenlang geïnvesteerd in boeken over time management, efficiëntiebevorderende software, en ten slotte maar de training 'Nee zeggen voor ja-knikkers' gevolgd. En dan los je je problemen op met een stil uurtje.

Het is kwart over zes in de morgen als ik dit stukje tik. Dit is mijn stiltemoment. Over een uur breekt de hel hier los. Vier vleesgeworden interrupties die gekleed, gevoed en door de wasstraat gejaagd moeten worden, zodat ze – meestal net te laat – op school en crèche arriveren.

In dit soort uurtjes schrijf ik mijn columns, doe mijn correspondentie en werk ik presentaties uit. Heerlijk zo'n stil uurtje. Zo'n uurtje waarin je niet wordt gestoord, niet wordt onderbroken en stiekem gewoon lekker productief mag zijn met 271 aanslagen per minuut.

Kwart over zeven. Ik hoor boven gestommel. Tijd om te stoppen.

Ben Tiggelaar
ben@tiggelaar.nl

